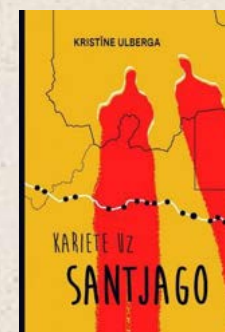
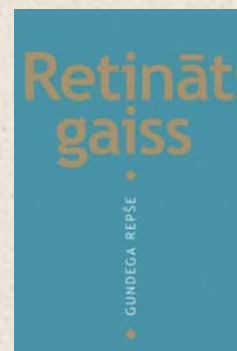
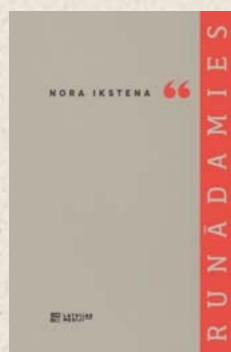
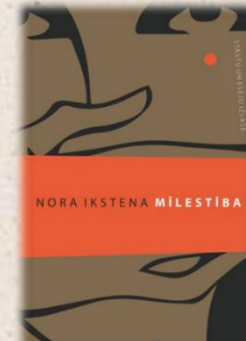
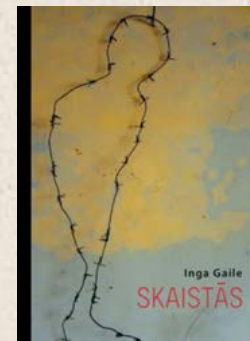
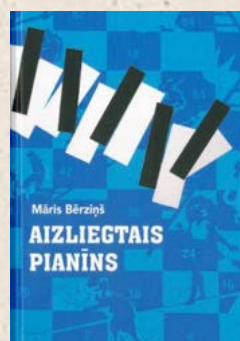
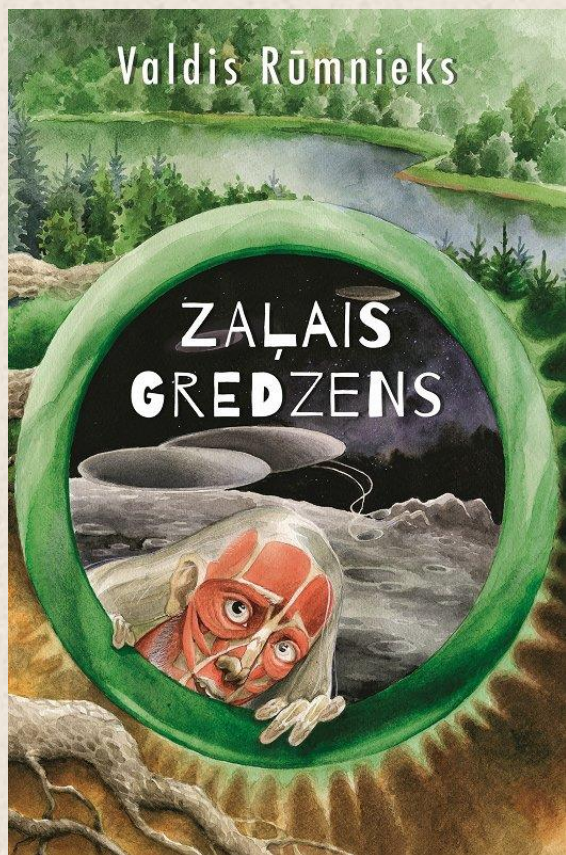

Jaunākās daiļliteratūras grāmatas ģimnāzijas bibliotēkā 2020.gadā rudenī

"Puika, kurš redzēja tumsā" ir uz patiesiem notikumiem balstīts stāsts kā gados, tā garā jauniem lasītājiem un viņu vecākiem. Kāds puika, kurš dzimis neredzīgu vecāku ģimenē, ir spiests saskarties ar "citādību" visdažādākajās izpausmēs, galvenokārt tāpēc, ka viņš pasauli, atšķirībā no saviem vecākiem, spēj tvert pilnībā. Rūpes pašam par sevi un par saviem vecākiem kļūst par puikas pieaugšanas un turpmākās dzīves jēgu, liekot arī lasītājam ieraudzīt neparastajā stāstā pretrunas, kas valda sabiedrībā attieksmē pret vājredzīgajiem.

Jaunajā grāmatā “Zaļais gredzens” rakstnieks Valdis Rūmnieks (1951) pievēršies fantāzijas žanram. Grāmatā iekļauti trīs stāsti. “Zaļais gredzens” stāsta par Jāni, kurš, dodoties sēnot, aizķeras aiz izgāztas priedes saknes Gaujmalā un nejauši nokļūst pagātnē. “Ala” savukārt divus draugus, Mēness pētniekus, aizved nākotnē, uz 2063. gadu. Bet “Caurspīdīgais” atgādina, ka neparastas lietas var atgadīties arī te un tagad.

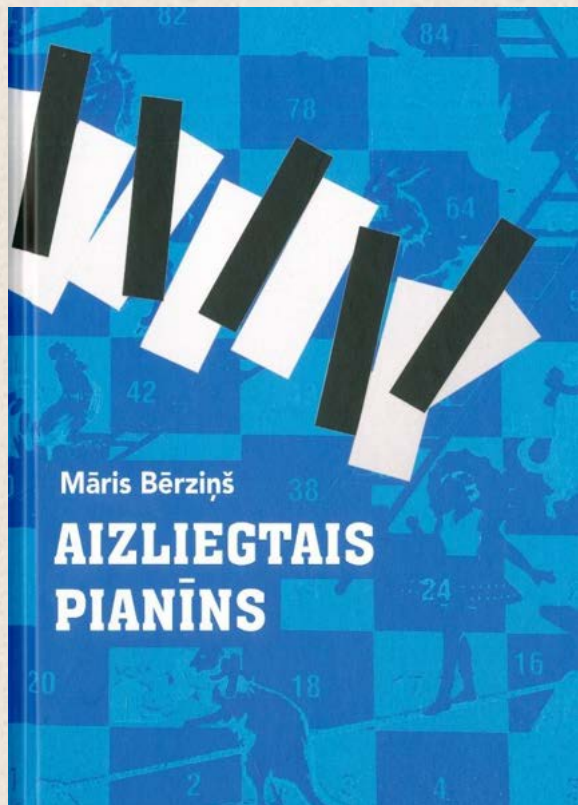
Populārā, ar Triju Zvaigžņu ordeni apbalvotā rakstnieka Valda Rūmnieka darbus iecienījuši gan bērni, gan pieaugušie.

Fabula – tā ir kā kārtains pīrāgs. Šī dzejas darba pamatkārtas veido spraigs sižets un aktuāls vēstījums; gardais sacepums rotāts ar asprātīgu tēlu figūrām, un to pieņemts pasniegt ar humora un ironijas aso mērci.

Krājumā “Latviešu fabulas lieliem un maziem” ievietotas fabulas, kas tapušas no 19. gadsimta vidus līdz pat mūsdienām. Darbi sarindoti hronoloģiskā secībā, sākot ar Fridrihu Mālbergi un noslēdzot ar Pēteru Brūveri.

Grāmata ir ne vien aizraujoša lasāmviela, bet arī lietojama kā palīgs skolēniem, apgūstot teātra mākslu un publisko runu.

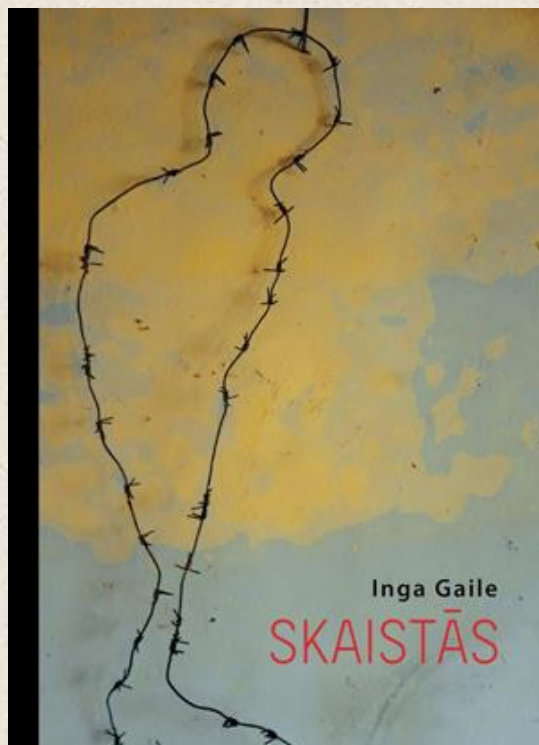
Gandrīz divdesmit aktīvas rakstniecības gados Māris Bērziņš (1962) ir nodevis lasītāju vērtējumam ne tikai piecus romānus, sacerējis stāstus un lugas, bet radījis arī tik savdabīgu personāžu kā Gūtenmorgens, kura rāmi ironiskās pārdomas par dzīves absurdo pusi lasāmas jau divās grāmatās. Māra Bērziņa veikums novērtēts ar Latvijas literatūras gada balvu (par lugu krājumu Iztēlojies 2009. gadā un romānu Svina garša 2015. gadā). Romāns Svina garša izpelnījies arī Dzintara Soduma balvu un Baltijas Asamblejas balvu literatūrā.

Jaunajā Māra Bērziņa romānā AIZLIEGTAIS PIANĪNS galvenā darbības vide ir bērnudārzs, taču rakstnieka vēlīgi dzēlīgais skats tver arī Cibānu ģimenes — deputātes Lindas un mākslinieka Induļa — ikdienu, Saeimas aizkulišu spēles, ielūkojas departamentu, policijas un citu iestāžu birokrātijas gaitēņos.

"Gaidīšanas laiks pat smalkmaizīti padara vērtīgāku, ilgotāku." /no stāsta "Baltā māja kalna galā"/

Grāmatā apkopoti astoņi stāsti par sievietes dzīvi ikdienas ritumā atšķirīgos dzīves posmos un dažādu apstākļu ietekmē. Stāsti par ilgām un zaudējumiem, par vērtībām, alkām, vientulību, bailēm no nāves, pieķeršanos, mīlestību – kā tās transformējas mūža gaitā, kā ietekmē sievietes dzīves ceļu, liekot izcīnīt dažādas ārējas un iekšējas cīņas. Pirmā plāna tēli grāmatā ir sievietes plašā vecuma amplitūdā (no sešiem līdz septiņdesmit gadiem), viņu iekšējā pasaule kā ārējo notikumu atspulgs. Te ir gan maza meitene ar saviem pirmajiem novērojumiem par sievišķību un skaistumu, gan sieviete, kuras dzīve rit ratiņkrēslā, gan ikdienas nogurdināta piecu bērnu māte, kas gaida sesto, un daudz citu sieviešu ar savām problēmām, kuras lielākoties būs zināmas ikvienam lasītājam, taču stāsti, iespējams, ļaus uz tām palūkoties no cita rakursa.

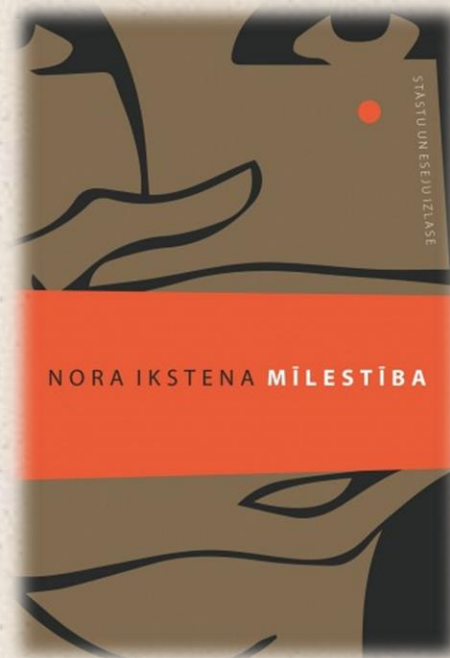

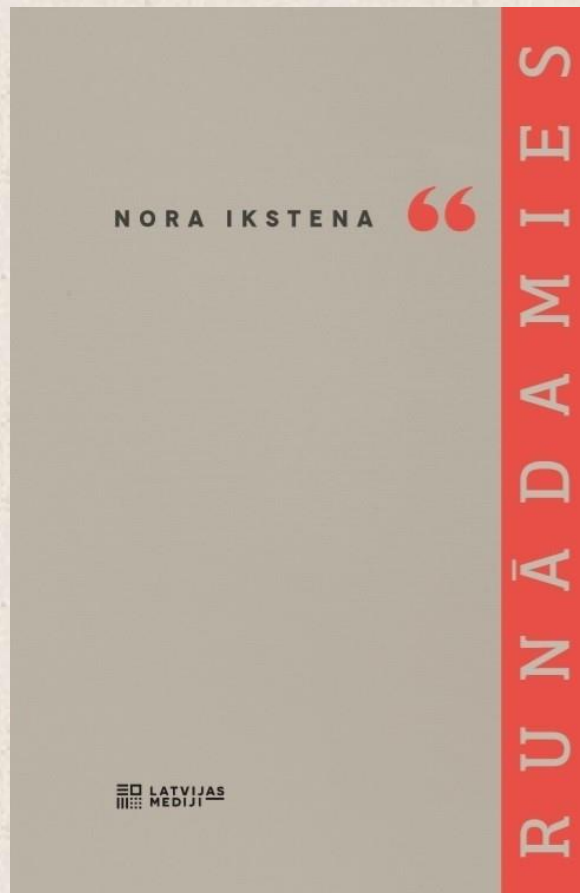
Pirmais Ingas Gailes romāns “Stikli” (2016) iznāca apgāda “Dienas Grāmata” vēsturisko romānu sērijā “Mēs. Latvija. XX gadsimts”. Jaunāko darbu “Skaistās” var uztvert arī kā savdabīgu “Stiklu” turpinājumu, jo tajā darbojas visas pirmā romāna galvenās personas.

"Mēģināju uzrakstīt romānu par cilvēkiem, kuri spēja saglabāt cilvēcību situācijās un apstākļos, kad tai nebija vietas. To darot, mani vadīja cerība, ka turpmāk mēs varētu vienkārši dzīvot."

Inga Gaile

Rakstniece Nora Ikstena savā apaļas jubilejas gadā nāk pie lasītājiem ar īpaši atlasītu stāstu un eseju izlasi. Mīlestība ir ceļš, ko autore rauga kā cilvēkam iespējamo tapšanu par personību — rimti atzīstot un pieņemot visu, kas šķietami lieks dvēseles mieram: gan sāpes, pazemojumu, noraidījumu un izmisumu, gan pārvarīgas alkas un plosošas vēlmes.

Šajā grāmatā iekļautas intervijas ar Dzintaru Sodumu, Imantu Ziedoni, Valentīnu Jekabsonu, Dagniju Dreiku, Jāni Einfeldu, Renāti Blumbergu, Tītu Reinu Vītso, Dairu Āboliņu, Aldi Gobzemu, Liānu Langu, Edvīnu Raupu, Raimondu Tigulu.

"Satikties un runāt. Runāt dzīvi un tieši, pāerteikties, kļūdīties, iesmieties un apraudāties. Piedzīvot sarunas prieku. Mūsu nervozajā pasaulē, kurā pazūd laiks un viss mainās tik strauji, šādi mirkļi ir retums. Esmu pateicīga, ka, mijoties gadsimtiem, man ir bijusi iespēja tos piedzīvot – ar ļaudīm, kuri ir laikabiedri. It kā tikai viens īss mirklis, tomēr dziļi iespiedies atmiņā."

Nora Ikstena

"Krājums ir vienīgā pieņemamā sižeta literatūras forma. Romānu lasot, mēs redzam, mēs ar pirkstiem jūtam, kad tas beigsies. Krājumā ne, nav zināms, vai atlikušajā lapu šķipsnā turpināsies šis stāsts vai sāksies jau nākamais.

Izņemot pēdējo stāstu, jā, diemžēl tas tomēr būs paredzams."

Jānis Joņevs

K A R T E S	
2015–2019	
Aglomerācija. Elēģija. Komentārs	6
Elipses	8
Karte	13
Lietu ieilga	14
Ekfrāze	15
Skriptorijs. Pārrakstot Augustīnu	16
Kāvi	19
Tukša skaņa	20
Stalžas	21
Aklās sienas. <i>Tabula rasa</i>	22
Dūmenis	24
Vērojumi no mūra	25
Nakts fatalisms	28
Bezmiega vēsture	33
Kā pamosties desmit vai mazāk minūtēs	40
Stomas	41
Enkurs –	42
Kadence	43
DNS	
Gals un sākums preambula	46
Mikla	47
DNS	49
Abstraktā sintakse	52
Dada error	54
Raimonds Ķirķis	

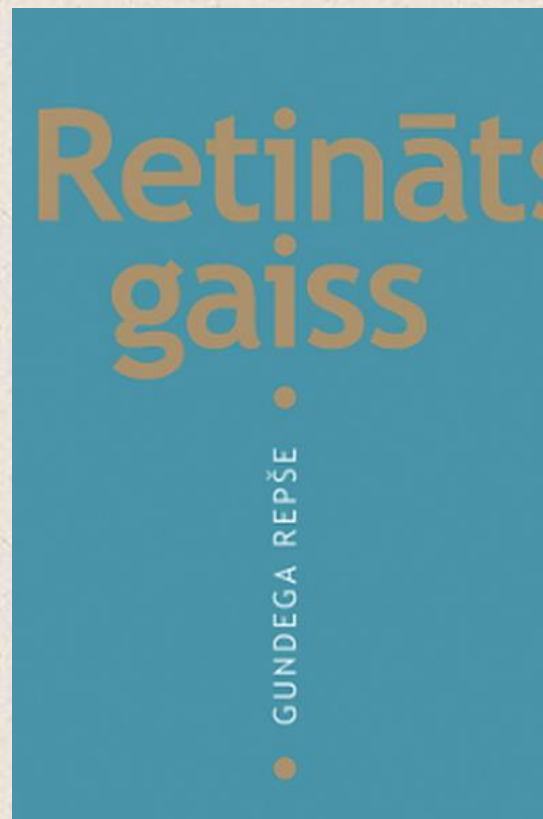
“Kartes” ir Raimonda Ķirķa pirmais dzejoļu krājums, tajā iekļautie dzejoļi tapuši laika posmā no 2015. līdz 2019. gadam. Krājuma dizainu veidojis Armands Zelčs.

"Kad cilvēks apmaldās, viņa labākais padomdevējs ir nevis intuīcija vai citi jutekļi, bet karte – definēts dotās pasaules priekšraksts. Toties jo ir lielāka vēlme dzīvo telpu apgūt divdimensionālā plaknē, jo sarežģītāka ir sistēma, pēc kuras tas darāms. Līdz ar to krājums “Kartes” izsaka dažādus minējumus un pieņēmumus par to, kā un kāpēc pilnīga atrašanās nav pieejama."

Raimonds Ķirķis

"Šīs grāmatas nepieciešamību noteica neizbēgamā kalnākāpēja vientulība, dievišķi pārdzīvojumi un traģiski zaudējumi. Eksistenciālie drebuļi neļauj uztvert literatūru kā māņu paslēptuvi, profesionāli vērptu pasaciņu krātuvi, — tai jātop par izglābšanās veidu un visskaudrāko esamību iepretim dienišķības fikcijai. Retināts gaiss vienlaikus apdraud dzīvību un norūda sirdi. Laika varmācība spēj sevi īstenot vienīgi caur uztveres linearitāti. Es centos šo linearitāti ignorēt. Retinātajā gaisā, kurā uzturējos šī cikla tapšanas procesā, nepieciešams tikai pats būtiskākais. Tas arī ir vissarežģītākais — izsijāt zeltu no ikviena cilvēka, neņemot līdzi lieko. No kāda uz mūžu ir palicis viens vienīgs smaids, no cita — vēstures smagais, cakainais rāmis, kad pati bilde jau izzagta un sakropļota, vēl no cita — draņķība, kas tevi pašu ir izdresējusi par krietnāku cilvēku. Antikvariāts? Nekā nebija! Vēl viena pasaule, uzslīta no tikai man pieejamajiem materiāliem. Cerībā, ka paklīdušajai cilvēcībai tajā izdosies atrast savas mājas. "

Gundega Repše

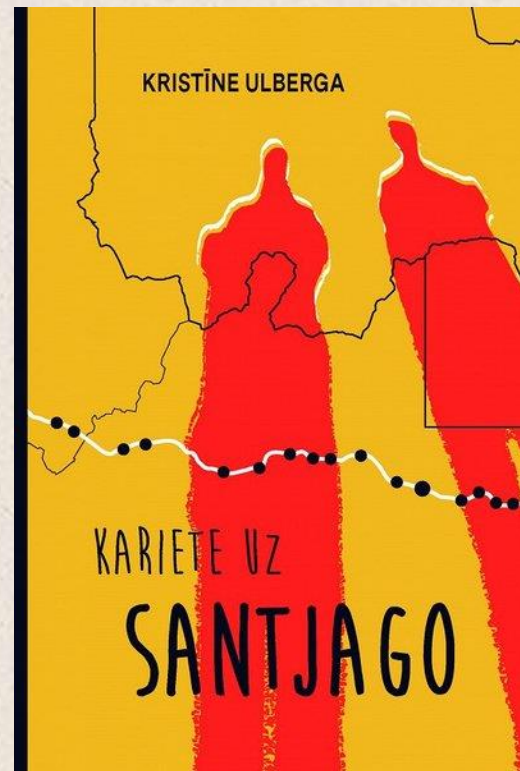

“Daces Rukšānes romāns “Krieva āda” ir par lielajiem jautājumiem, kas paslēpušies mazajos. Tā jau tā dzīve (vai vēsture, ja domājam par tautu) dara – izaicina ar konfektēm, kas smaržo pēc petrolejas, naudu cepumu kārbās, dustu uz kāpostu laukiem, baltu podu jaunā dzīvoklī un pildītu līdaku uz galda. Par laimi, tiešām — par laimi — man nav nācies dzīvot 20. gs. 50.—60. gadu Padomju Latvijā. Jo nezinu, kādas izvēles būtu izdarījusi es. Gan jau ka arī baidītos un klusētu, spētu un nespētu, meklētu sakarus un graķīti, nīstu un mīlētu, putotu, mīcītu, kultu un klapētu... Jā, un, iespējams, arī mīlētu to, kuru mīlēt nepiedien. “Kā ir, tā jādzīvo. Kas būs — to redzēs.” Šķiet, visu mūsu mammas, vecmamas un vecvecmamas ir šajā stāstā. Mēs taču nezinām, kā viņām tolaik bija dzīvot un izdzīvot. Lūk, iespēja pietuvoties.”

Inita Saulīte-Zandere
vēsturniece, žurnāliste

“2015. gada vasarā Kristīne Ulberga nostaigāja Santjago svētceļojuma 900 kilometrus. Bez jebkādas kristīgās eksaltācijas un neklanoties pie katra ceļmalas akmens ar iekaltu krustu, toties ar vien pārsimt eiro kabatā un ceļabiedru, draudzenes tīņa vecuma dēlu Aleksi. Šis ceļojums ir sižeta pamatā, taču tās nebūt nav tradicionālās ceļojuma piezīmes. Palaikam vēstījumā ievijas epizodes, kuras varētu uzskatīt par vizionārām un kuras šo absolūti reālo gājienu pārtapina metaforiskā ceļojumā. Ceļā sevi meklē Kristīne, citā veidā to dara Alekss, bet, pats par sevi saprotams, ka nekāds “es” netiek atrasts, jo to nemaz nav iespējams izdarīt. Un tomēr – 900 kilometru gājums cilvēku maina. Kā tas notiek un kas tieši viņā mainās – to varētu uzskatīt par Karietes uz Santjago centrālo motīvu.”

Guntis Berelis

“Juris Kronbergs ir dzejnieks, kura dzinējspēks ir Laiks — Pagātne, Tagadne, Nākotne. Šo milzu nastu gan sev, gan līdzcilvēkiem viņš padara vieglāku un dziļāku ar prasmīgu ironiju un sirds siltumu.”

Knuts Skujenieks dzejnieks un tulkotājs

Juris Kronbergs ir dzejnieks un tulkotājs, kurš ir dzimis 1946. gadā Zviedrijā, bet tagad dzīvo Rīgā. Viņam iznākuši sešpadsmit dzejoļu krājumi, kā arī dzejas CD (Latvijā un Zviedrijā). Viņa veikumā ietilpst piecdesmit astoņas tulkotas grāmatas, pa lielākai daļai latviešu dzeja (bet arī proza) zviedriski un zviedru literatūra latviski. Viņa dzeja ir tulkota angļu, zviedru, vācu, franču, itāļu, norvēģu, dāņu, islandiešu, somu, igauņu, lietuviešu, čehu, poļu, krievu, ukraiņu, armēņu, grieķu, slovēņu, katalāņu, īru, velsiešu, ķīniešu, korejiešu valodā. Par krājumiem “Vilks Vienacis” (1997) un “Uz balkona / bet ja visu laiku...” (2017) Kronbergs ir saņēmis Latvijas literatūras gada balvu kategorijā “Gada labākā dzejas grāmata”.

"No kā mēs slēpjamies tīklos?" jautā dzejniece. "Visbiežāk paši no sevis. Sienas motīvs ir saistīts ar to, ka paši būvējam sienu, cietoksni, lai sevi pasargātu, bet tādējādi arī daudz zaudējam. Iespējams, siena uzbūvēta jau bērnībā, tad to jāmacās jaukt nost vai siltināt."

"Savā dzejā reflektēju par attālināšanos, šķiršanos, laiku, pilsētu, aplikācijām, jūru, ilgām, klusumu un cerību."

"Jāņa Tomaša otrajā dzejoļu krājumā "Smagatlētika" latīņa nav laista zemāk, bet gan pacelta augstāk. Tas ir dzejas atlēta cienīgi. Šeit autoram izdevies atbrīvoties no pirmajā grāmatā vietām manāmajiem lēcieniem sāņus viena dzejoļa robežās. Ar pirmo grāmatu tika iegūtas ne tikai balvas, bet arī pieredze, tāpēc šajā grāmatā dzejoļi tiek turēti grožos stingrāk. Daba, lietas un cilvēki kalpo par vielu apburošām metaforām – tādām, kurām līdzīgas, pamanījis kur citur, saukšu par tomašveidīgām. Ar tām Providence un mūza Tomašu joprojām lutina, padarot daudzus dzejoļus par īstiem piedzīvojumiem."

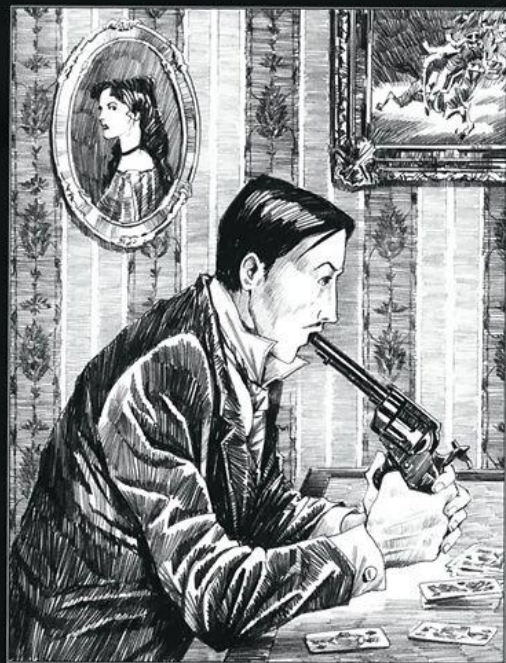
Aivars Eipurs, dzejnieks

«Манюня» адресована взрослым, которые не разучились смеяться. И детям, которые хотят знать, какое у их родителей было детство. Прочтите и вздрогните, дети. Ибо ваши родители – героические люди. Они сумели без компьютерных игр и вайфая вырасти в настоящих человекoв.

«Манюня» — светлый, пропитанный солнцем и запахами южного базара и потрясающе смешной рассказ о детстве, о двух девочках-подружках Наре и Манюне, о грозной и доброй Ба — бабушке Манюни, и о куче их родственников, постоянно попадающих в казусные ситуации. Это то самое теплое, озорное и полное веселых приключений детство, которое делает человека счастливым на всю жизнь.

НОВЫЙ ДЕТЕКТИВЪ

Борис Акунин

АЗАЗЕЛЬ

ozon.ru

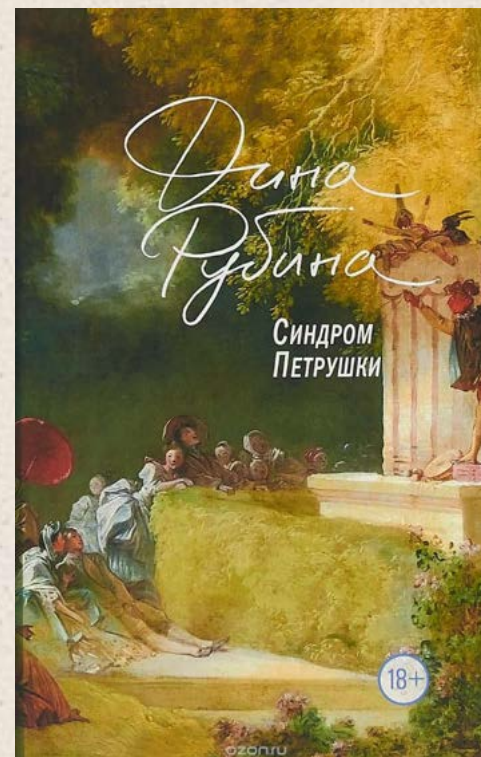
Двадцатилетний коллежский регистратор сыскной полиции Эраст Петрович Фандорин с разрешения начальства начинает расследовать подозрительное самоубийство студента из "золотой молодежи" и выходит на запутанный глобальный заговор, который определит всю его жизнь...

Кто же стоит за этим заговором?

Дина Рубина совершила невозможное - соединила три разных жанра: увлекательный и одновременно почти готический роман о куклах и кукольниках, стягивающий воедино полюса истории и искусства; семейный детектив и психологическую драму, прослеженную от ярких детских и юношеских воспоминаний до зрелых седых волос.

Страсти и здесь "рвут" героев. Человек и кукла, кукольник и взбунтовавшаяся кукла, человек как кукла - в руках судьбы, в руках Творца, в подчинении семейной наследственности? - эта глубокая и многомерная метафора повернута автором самыми разными гранями, не снисходя до прямолинейных аналогий.

Мастерство же литературной "живописи" Рубиной, пейзажной и портретной, как всегда - на высоте: словно ешь ломтями душистый вкусный воздух и задыхаешься от наслаждения.

Patīkamū lasīšanu!

